

i disse har taget de sidste to Decennier og aldeles urimelig ville Anvendelsen være paa Havet ud for de aabne Ryster.

Endnu mindre kan der bygges paa fremmede Landes Lovgivning, selv paa de os nærmest liggende, som for Exempel Tyslands og Sverigs; thi selv om disse Landes Fiskebænde have adskillige Naturforhold tilfælles, ere dog flere af disse meget forskellige, og ligeledes ikke mindre fra vor, dertil kommer, at de i disse Lande gjældende Love ikke alene ere forskellige i de enkelte Bestemmelser, men tillige hviler paa et forskjelligt Grundprincip, idet imedens de tykke, som Regel, fastslaa Principet, at Fiskeriet i de aabne Bænde staar fri for Alle, men derimod ved stærke fredende Bestemmelser værner Rysterne og de indre Bænde for Opfiskning og søger Beskyttelse for antagede Legepladser, hviler derimod den svenske mere paa Principet. Grundeiernes større Ret og derved søger at hindre de derved Interesserede for en altfor stærk Opfiskning, og saa isvrigt stiller Fiskeriet meget frit; men dertil kommer endnu, at saavel praktiske Fiskere som Videnskabsmænd i disse nævnte Lande have forskjellig Opfattelse af hvilken Betydning, disse Love have havt, saavel for Fiskeriets Udvikling som for dets Bevarelse for Fremtiden.

Den Veiledning, der nærmest har staaet til Udvalgets Raadighed, ere de ikke ubetydelige Oplysninger fremkomne fra forskellige Videnskabsmænd og fra Andre, kjendte med vort Fiskeri og Fiskebænde, særlig om vore Havets og Fjordes Naturforhold, Fiskenes Begen, Yngle- og Levevis, samt fra de tidligere nedsatte Kommissioner til Undersøgelse af Fiskeriet og i Forbindelse med dette staaende Forhold saavel i 1867 som i 1874, men selv om disse Arbejder giver fortrinlige Oplysninger og praktiske Vink om Forholdets Ordning, og den sidste tillige et detailleret Forslag, ville det dog næppe være rigtig i alt Fald for Tiden, at følge dette Forslag, ihvorvel de af Regjeringen tidligere forelagte Forslag, saavel i Folkethinget som Landssthinget have hvilet paa Kommissionens Forslag, men det har ogsaa vist sig, at de af Folkethinget tidligere nedsatte Udvalg have ment ikke at være rigtig at vedtage saa stær-

pende Bestemmelser, som deri foreslaaet, og det har tillige vist sig, at Regjeringen Tid efter anden mere og mere er gaaet over til de af Folkethingets Udvalgs Flertal udtalte Anskuelser og stillede Forslag, saa at det nu foreliggende Forslag er saaledes affattet, at Flertallet haabe, at en praktisk og fornuftig Ordning ved Lov af vort Fiskeri endnu kan ske i denne Samling, og med det Formaal ere dets forskellige Endringer stillede til de forskellige Ufsnit.

Saltvandsfiskeriet.

Kapitel 1.

Almindelige Bestemmelser.

De i dette Kapitel foreslaaede Bestemmelser for Søterritoriet er ikke andre end saadanne som allerede er anerkjendte som folkeretlig gjældende Regler, hvorefter vedkommende Lands Indbyggere har udelukkende Ret til Fiskeri. Afvigelser herfra ske som oftest kun i de Tilfælde, hvor Nabolande har et mindre Vandareal som Grændse; under saadanne Forhold kan det blive nødvendigt for et forstandig drevet Fiskeri, at Ordningen af dette træffes ved Overenskomst. Forholdet i Øresund, indenfor den i Forslaget betegnede Linie, er af en saadan Bestaffenhed, at det saavel for danske som svenske Fiskere maa have Interesse af, at en Overenskomst er truffen, hvorfor vi anbefale det Foreslaaede. For at kontrollere Fiskeriet paa dansk Søterritorium vilde det være en stor Lettelse, om man turde bestemme, at Søterritoriet regnedes fra enten almindelig eller laveste Vandstand ved Rysten og derfra $\frac{3}{4}$ Mil ud i Havet; men det maa erkjendes at det for et enkelt Land, og ikke mindst for vort, med de mange Sunde, Indfjæringer og Vigge, let vilde medføre praktiske Vanskeligheder, at fastslaa en bestemt Grændse; derimod kunde det maasse ordnes ved international Overenskomst; isvrigt vilde det utvivlsomt være en Fordel for Fiskeriet, om der med Nabolande kunde træffes en international Overenskomst